

året, var der blandt parlamentarikerne – og det skal ikke skjules – en vis frygt for, at de forslag her ville føre til en øget centralisering, en øget magt til ikke bare ministerrådene, men også til ministerrådets sekretariat.

For meningen med det er jo, at det – som der står – skal gøres mere smidigt, og det skal gøres mere gennemskueligt, og jeg vil sige, hvis jeg skal kommentere nogle af tingene, at sådan noget som at lave mere gennemskuelighed i budgetterne er jo til gavn for alle.

Det første, man foreslår, er, at budgetproceduren omlægges, og det er jeg sådan set enig i; det kunne man godt gøre, det kunne være nemmere for folk at gå til de her ting. Og det er jo den parlamentariske forsamling, der er med til at prioritere. Hvis det redskab blev forbedret efter de her regler, ville jeg synes, det var udmærket.

Der er dog ét punkt; selv om det måske er små penge over mange år, er der altså et forslag til næstsiddt i punkt 11, hvor der står, at landenes indbetalinger skal nedsættes svarende til 100 mio. kr.

I øjeblikket er det samlede budget på 751 mio. kr., og nu får man så lov til at bruge 10 mio. kr. mere i år. Men medmindre det her bliver kompenseret af, at landene på fællesnordisk basis bliver ved med at opretholde de aktiviteter – og det kan jo være, at det er det, der er meningen – så tror jeg, det ville være til skade, om man gjorde det.

Det sidste, jeg vil kommentere, er vismandsrapporten. Det kan man jo næsten ikke lade være med alene på grund af titlen på den, »Åbent for verdens vinde«. Det er lang tid siden, jeg har set så smuk en titel på en rapport, jeg tror sådan set aldrig, jeg har set det før, og indholdet af den er jo ikke mindre spændende.

Selvfølgelig er man som parlamentariker noget bekymret for, om det her kan betyde, at Nordisk Råd, altså den parlamentariske forsamling, skal nedlægges og erstattes med f.eks. Miljøudvalget i Folketinget og de andre lande.

Det vil jeg nok tro bliver svært at få gennemført, men ellers synes jeg, at den tankegang, der ligger bag det her, er meget, meget spændende, og den stråler på en eller anden måde af en vision og en begejstring, som man næsten ikke kan lade være at lade sig smitte af.

Bekymringen går altså bare på, om man nu også vil nedlægge parlamentarikerforsamlingen. På den anden side ved jeg jo fra andre sammenhænge, at det jo er den, der også selv kriti-

serer sin egen virksomhed, for det kan være svært for parlamentarikere at forstå, at deres eneste opgave som parlamentarikere er at lave nogle rekommandationer.

Til allerallersidst: Tak for den liste, vi har fået over gennemførelsen af rekommandationer. Jeg er medlem af kontrolkomiteen, og vi har efterlyst den, og vi er meget glade for den.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for en grundig og fyldig redegørelse om det nordiske samarbejde, som det især har formet sig under det danske formandskab, hvor ministeren har stået i spidsen. Det er en redegørelse, der vidner om et samarbejde, som er præget af en høj grad af mangfoldighed, og det er og bliver vel det nordiske samarbejdes styrke, men på mange måder også dets svaghed. Når samarbejdet bliver så mangfoldigt, som også redegørelsen giver udtryk for – og meget mere kunne i virkeligheden føjes til – er det jo, at fokuseringen også let glipper.

Kristeligt Folkeparti ser derfor meget gerne, at man i og for sig forsøger i endnu højere grad at fokusere og koncentrere samarbejdet på nogle færre områder, selv om jeg blankt skal erkende, at det er svært med de mange ønsker, som kommer både fra parlamentarisk side og selvfølgelig også fra de enkelte medlemslandes side.

Vi synes især, at det er vigtigt også for at sikre den folkelige forankring af det nordiske samarbejde, at det kulturelle samarbejde, samarbejdet på uddannelsesområdet og på arbejdsmarkedsområdet er og bliver meget fundamentalt for det nordiske samarbejde. Det er her, de almindelige borgere i virkeligheden møder det nordiske samarbejde helt kontant, og derfor er det også vigtigt, at netop disse samarbejdsområder har høj prioritet.

Jeg siger det også, fordi der stadig væk, selv om det er på disse områder, der har været samarbejdet intenst i snart mange år, er barrierer på uddannelsesområdet, på arbejdsmarkedsområdet, i øvrigt også på det skattemæssige område, som somme tider kan få en til at tænke på, om det nu også kan være rigtigt, at vi har samarbejdet i så mange år. Vi ser det ikke mindst i forhold til diskussionen om hele Ørestadsregionen.

Men samarbejdet er jo ikke og skal ikke bare være forankret folkeligt set, det skal også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse være forankret parlamentarisk. Det er vigtigt, og jeg tror også,